

Paavolan sivukirjasto avattiin toimintaan vuonna 1977.

Kumelan lasitehtaan kannattavuutta pyrittiin kohentamaan myymälän avaamisella 1977.

Paavolalle sivukirjasto ja lasitehtaalle myymälä

Kari-Veli Lehtonen

■ Tilat kävivät heti avauspäivänä pieniksi, kun Hyvinkään Paavolaan avattiin kaupunginkirjaston uusi sivukirjasto toukokuun puolivälissä 1977. Lähes 250 lainaajaa ilmoittautui avajaisissa sivukirjastonpitäjä **Anna-Maija Puolakkaisen** hoitamaan kirjastoon. Aikaisemmin lainauksia oli tehty kirjastoautosta.

Sivukirjasto avattiin Paavolan koulun viereiseen niin sanottuun hallirakennukseen. Tilaa oli 40 neliötä ja lisäksi kaksi pientä varastohuonetta. Tuolloin – 30 vuotta sitten – aavisteltiin, että ahtaus pakottaisi lähivuosina koko kirjastotilan laajennukseen tai uusien tilojen hankkimiseen. Paavolassa asui jo useampi tuhat hyvinkääläistä.

Paavolan sivukirjastoa pidettiin avoinna kolmena päivänä viikossa yhteensä seitsemän tuntia. Maanantaisin ja torstaisin lainaamaan pääsi kello 17–19 ja keskiviikkoisin kello 12–15. Avajaispäivänä läsnä oli kaupungin, kirjaston ja koulutoimen johtoa sekä kirjaston henkilökuntaa.

Lasten kirjoja sisältävät hyllyt tyhjenivät eniten. Ruuhkakäyntää oli lasten kuvakirjoilla, jotka miltei kaikki lainattiin.

Hyvinkäällä kävi samoihin aikoihin Suomen Moottoriliiton edustajana puhumassa moottoripyöräilyn turvallisuudesta riihimäkeläinen **Jyri Tengman**. Hän kertoi, että kesäkuun alusta 1977 astuisi voimaan moottoripyöräilyssä sekä kuljettajaa että matkustajaa koskeva kypäräpakko, mitä liitto oli vuosia esittänyt hyväksyttäväksi.

Tengman sanoi, että vuonna 1976 sattuneista moottoripyö-

räilijöiden kuolinkolareista olisi pahin mahdollinen vältetty monissa tapauksissa, jos kypärä olisi ollut käytössä. Se oli ollut käytössä vain noin puolella ajajista. Joka neljänneltä puuttui ajokortti.

Moottorijärjestöt yhdessä Liikenneturvan kanssa olivat aloittamassa mittavaa koulutusta.

Toisessa Ajankuvassa vietetään Riihimäellä Kumelan lasitehtaan myymälän avajaisia vuonna 1977. Maalatusista lasistaan tunnettu tehdas oli perustettu vuonna 1937. Kumelan suku joutui myymään tehtaansa taloudellisten vaikeuksien vuoksi 1976.

Uusi omistaja ei myymäläkään avulla saanut tehtaasta kannattavaa, vaan se meni kaksikin kertaa konkurssiin vuosina 1981 ja 1985. Kuuluisampi tehdas, Riihimäen Lasi Oy, joutui sekin seuraavalla vuosikymmenellä lopettamaan toimintansa.

Kumelan tehtaan rakennuksia ei "ison tehtaan" tavoin säilytetty toiminnan päättymisen jälkeen, vaan ne purettiin. Tehtaan kalustoa myytiin mittavassa huutokaupassa. Pitkäkyntisiä varkaitakin ilmaantui huutokaupan aikaan. Takaovesta jotkut kuljettivat myytäväksi tarkoitettuja esineitä salaa autoihinsa.

Kumelan taide-esineiden hinnat eivät vielä 1977 olleet lähelläkään nykyisiä antiikkilarvoja. Jos suomalaisen taidelasin hinnan kehityksen tuolloin joku suuren rahapussin omaava – tai rohkea lainanottaja – olisi tiennyt, olisi koko myymälän sisällön ostaja tehnyt huikean kaupan.

Tänä päivänä Kumelan lasiesineillä on arvoa, vaikka ne eivät ihan Aallon lasimaljakkojen luokkaan kuulutkaan.